

तत्प्राप्रं यथा दृष्टं हि माखये. पार्वत्युवाच. यथा कृतं मया पूर्व इदं मे फलितं च तत् ५
 तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्सकाशात् न हेश्वर. इश्वर उवाच. अस्तित्वे पार्वति पि
 ता हि मवान्न गउत्तमः. नानाप्रसिरवे रम्यो नानाशृंगविचित्रितः. यत्र देवास्स
 गन्धर्वास्सिद्धचारणा गुरुकाः. विचरन्ति यथा दृष्टा गन्धर्वा गीततत्पराः. स्फाटि
 कैः कांचनैश्शृङ्गैः शिबो वैदूर्यविभूषितैः. शिष्यभुजैरिवाकाशं यथा प्रीतः प्रियं
 सखा. हिमेन पुरितः सर्वो गेजा पातविचित्रितः. अप्सरोत्पत्तौ तैश्च शोभते यो
 न गेश्वरः. तत्र त्वं पार्वती पूर्वचरन्ती सुमहत्तपः. अर्धद्वारशकन्दे विधुम्रपानक
 धो मुखम्. संवत्सनचतुःषष्टिपक्षपरांशननातः. दृष्ट्वा तातेन तत्कैः चिन्त

श्रीगणेशाय नमः कैलाशे शिखरे रम्ये गौरी पञ्चतिशंकरम् गुह्यादुत्तरं
 गुह्यं कथयस्व महेश्वर १ सर्वे बान्धवसर्वस्वकथयामि तव प्रिये पृथाचोऽ
 गणेशे चन्द्रो ग्रहाणां मानुरेव च २ यथा विप्रो मनुष्याणां देवानां विलुरेव च त
 दीनाञ्च यथा गङ्गा पुराणानां च भारतम् ३ वेदानाञ्च यथा साम इन्द्रियाणा
 म्मनो यथा पुराणवेद सर्वस्वमागमने यथोदितम् ४ मूढयो च शृणु वेदं य
 था दृष्ट्वा कृतम् येन व्रतप्रभावेण प्राप्नुमर्हसि नमः ५ तत्सर्वं कथयिष्या
 मि यथा दृष्टं हि मासेषु भाद्रमासि सिते पक्षे तृतीयाहस्तसंपुता दत्तं हनुमान्मा
 त्रेण सर्वपापैश्च मुच्यते ६ एतदेवित्यप्युक्तं पूर्वमेव जानन्त्या कृतं व्रतम् ७ वक्ष्ये यतोऽपि

२
 त्वभाषत. नारद उवाच. देवसिद्धं त्वया कार्ष्णवैवाहिकपरोभव. हिमवान्प्रवीच्यत
 त्सर्वभूषताम्बचः॥ इयं कन्यामया दत्ता देवापगनुऽध्वजे. तच्छ्रुत्वा तु मुनेर्वाक्यं पा
 र्वतीऽऽख्याता भवत्. करोषि कैरीस्तच्छ्रुत्वा पार्वतीऽऽख्याता भवत्. ३५ एवमागति सं
 तप्तो सखीपप्रच्छतां शिवाम्. सख्युवाच. पितापन्नन जानाति व्रजत्वज्जहन्नमहत्.
 इष्ट्वर उवाच. इत्येवं समस्तं कृत्वा नीताशी घृम्मह हनम्. पिता वलोकयामास हिम
 वांस्तु गृहे गृहे. किम्बानीता तु मे प्रीति देवदानव किन्नरैः. सत्पंकतं मया पूर्व किं
 त्ये गनुऽध्वजे. इत्येवं चिन्तया विष्टो मूर्च्छितः पतितो भुवि. हा हा कृतास्ततो लोकाः
 प्रधावन्ति गिरिम्प्रति. मूर्च्छा प्राप्ता त्वया कस्मात्कपयस्वेति ते प्रुवन्. हिमवान् उवा

प्रादुःखिता भवत् कस्मै देवामया कन्या इति चिन्ता यरे भवत् एवं विचिन्त्यमाने तु
 नारदो मुनिरापयौ अर्ध्यादिभिस्तमभ्यर्च्य हिमवानभ्यभाषत् हिमवानुवाच
 किमर्थमागतं देवकथ्यतां मुनिसत्तम महाभाग्येन मे जातन्त्यदीपागमनस्तु
 ते नारद उवाच शृणु स्वाद्यैष इत्यर्च्य हि विस्तुनो प्रेषिता वयम् योग्यं योग्यापदा
 तव्यं कन्यारत्नमिदं त्यया वासुदेवसमो नास्ति ब्रह्मेशानादयस्तथा तेनास्मै स्व
 स्वकन्येयं दीयतां मम संमतम् हिमवानुवाच वासुदेवसमो देवः कन्या प्रार्चय मे
 पदि तदा मया प्रदातव्या त्वदागमनं गोनुवात् तच्छ्रुत्वा प्रपयौ संम्यक् नारदः केश
 वम्पति उपगम्य मुनिर्देवं शंखचक्रगदाधरम् कृतौ जलिपठे भूत्वो मुनीन्द्रः प्र

पा प्रोक्तं वरन्वृहि वसमने. पार्वत्युवाच. यदि देव प्रसन्नो सि भर्ता भव महेश्वर. इत्यु
 वाच प्रसन्नात्मा सा जाननी स्वयंमतम्. तथेत्सुत्का मया देविके. नाशं पुनरागतम्.
 ततः प्रभाते विमले ह्यनर्वा विष्णु ज्यतत ॥ पारणा नो कृते तत्र मत्परावन गोचरे
 तत्र त्वं च प्रसुप्रासि सख्या स पूवरा नने. हिमवानपि ते देशमाजगाम महावनम्. ता
 मपश्यंश्चतुर्दिक्षु पानभोजनवर्जितः. दृष्ट्वा तत्र नदीसौत्रे प्रसुप्रास्यका द्वयम्. उक्त्वा
 योत्संगमा नीधरोदनं च चकार सः. सिंहव्या धर्मगैर्जुवं किमप्यवनमागता.
 पार्वत्युवाच. मया विचारितो भर्ता महा देवस्सदा शिवः. तदन्यथा कृतं तात त
 नाहं वनमागता. तथेत्सुत्का हिमवता त्वं यो नीता गृह्णति. ततः प्रपुन्यते पि

कस्येदं चेष्टितं क्रूरं कन्यारत्न हतममम. दृष्ट्वा वा कालसर्परासिंह व्याधेरा वामताः
 न जानेत्क गता पुत्री केन ऽथेन वा हता. चक्रम्ये शोक सन्तप्तो वातेनैव पथात्तुः। त्वं
 गतासि वनं धोरं निर्जनमभयवर्द्धनम्. व्याध्र सिंह गजा कीडं गगपक्षिगणकुलम्
 गिरिश्च चारु पुत्रीं त्वामन्वीक्षन् निर्जनवने. तस्मिन् धोरे वने त्वन्नु सखिभिस्सह
 संस्थिता. दृष्ट्वा तन्न नदीं नम्यां तस्या स्तीने सुमध्यमे. उपविष्टा लिभिस्सा द्धमं
 नाहार विवर्जिता. वाञ्छुका वा ऽकृता मूर्तिः शिवाया शंकरस्य च. भाद्र शुक्ल तृतीया
 पार्वती पुजा कृता त्वया. तन्न वादित्र गीतेन रात्रौ जागरणं कृतम्. तेन धृत प्रभावेण
 आसनं चरितममम. सम्प्राप्तो देवितत्राहं पञ्चत्वं सखिभिस्सह. प्रसन्नोऽस्मि म

गलपागस्तु कर्तव्यो मम सद्यः स्थापनं तत्र कर्तव्यं पार्वत्या सहितस्य मे . पूज
 ये ह्युभिः पुष्पैर्गन्धाधेस्सुमनोहरैः । उषोष्य पूजयेद् नत्वा केषां जागरणं
 निशि . नारिकेलैश्च जल्वीनैश्चैश्च विविधैः फलैः । अतश्चो भवेत्सर्वेभ्यो
 धैः कुशुमेर्नवैः । धूपदीपैः सुगन्धैश्च मंत्रैरागानैः पूजयेत् . नमः शिवाय शान्ता
 य पञ्चवक्त्राय चूडिते . तन्निभं तिमिरहाकारं रागोपमां यशस्विने . शिवायै
 शिवरूपेणैव मंगलार्थे महेश्वरि . शिवे सर्वार्थदन्ने विशिबनूपे नमोस्तुते . नम
 स्ते सर्वैरूपिते भगवायै नमो नमः । संसारभीतिं संन्यस्तस्माहिंसां सिंहवा
 हनि . मयापि येन कामेन पूजितासि महेश्वरि . राज्यं देहि च सौभाग्यं प्रसन्ना

ताममवैवाहिकीक्रियाः तेनव्रतप्रभावेरासौभाग्यंप्राप्तवत्यसि. तदादिधृतंराजस्तुन
 कस्यापिनिवेदितः। व्रतराजस्यनामेदंशृणुदेवियथाभवत्. हरितालीतिनामेदम
 न्वर्थममवर्द्धनेम्. अस्मिन्हरितापस्मान्नात्साह्रितालिका. त्वमेवमुख्यादे
 व्यत्रतेनत्वन्नामकम्ब्रतम्. देवुवाच. नामेदंकथितंदेवविधिंवदममप्रभोकिंपु
 रांपकिंप्रसंचास्यकेनयाविधिनाचरेत्. इत्युवाच. शृणुदेवि विधिंस्वस्येनारि
 रान्ध्रतमुत्तमम्. कर्तव्यंतुप्रयत्नेनपादिसौभाग्यमिच्छति. तोरणादिप्रकर्तव्यंक
 र्त्तुंस्नानमस्नानम्. प्राच्याचपटवस्त्रेस्तुनानावरोर्विचित्रितम्. चन्दनादिसु
 गन्धेनलेपयेद्गुहमण्डपम्. शंखमेनीमदंगेश्वचादित्रैर्वहुभिर्वरैः। नानासं

एवं व्याख्यासंख्यानि प्राप्तोर्ध्वः प्रदाय येन पद्माव्यासरायोविभ्योऽधारतो
 तदनन्तरम् अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च कृत्वा यत्पुण्यमा
 प्रीतिस्तत्कथां प्रवृत्तां विधिः एतत्तैकचित्तं देवि धृतानां धृतमुत्तमम् तेन मां
 त्वं प्रसन्नासिममदेहा धृतांगता एवं विधाय कुरुते च नारी त्वया समानारम
 ते च मर्ता विनाशकाले मम तुल्यं नृपं सायुज्यमुक्तेन मते च पुण्यम् गोमू
 लसुवरादि वस्त्रदानमुनः पुनः तेषां पापे प्रकृतेः सर्वकाप्पी र्षसिद्धये
 इति श्रीम विष्णोत्तरपुराणे हवितालिकाव्रतसमाप्ता ० ॥ नमः रामाय

भवपार्थति. मंत्रेणानेन मां देवि पूजयेदुमया सह. ततः कथां समाकर्ण्य सु-
 त्वा ६ धाः श्रद्धासिराम. ब्राह्मणाय प्रक्षतं यं वस्त्रधेनुहिरापकम्. अनेषां
 दीपते दानं स्त्रीणां बभूवुः श्रद्धादिकं तथा. कथां श्रुत्वा चित्तेन दम्पतीभ्यां सहैव त-
 संकरं च ततः कृष्णं धूपं ध्यादिपूजनेः पाकरोति महादेवि धृतं जं विधा-
 नतः। सो भाग्यं राज्यमावुष्यं पापक्षये मवाप्नुयात्. तृतीयायां सुपानारी किं स-
 भोजनमाचनेत्. जन्म जन्म भवेद्वन्धा विधवा च पुनः पुनः। इति चंपूत्रशोक-
 चकार्कशंपदुःखभागिनी. पातितानरकंधोरं उपवासं या नृकारयेत्. काज्य-
 नेत्रं कृत्वा च ताम्रकं वातयेच्च. वेश्मन्मपयात्रारिपूरा निविधौः फलैः